

ZAMIERZENIA DYDAKTYCZNO- WYCHOWAWCZE

NA MIESIĄC LUTY

Tematy tygodnia:

1.

BAŚNIE, BAJKI I LEGENDY

2.

W DAWNYCH CZASACH

3.

BALE, BALE W KARNAWALE

4.

WYNALAZKI

Dziecko:

-

kształtuje umiejętność wypowiadania się na temat ulubionych bohaterów literackich,

-

wykazuje postawę aktywnego i kulturalnego odbiorcy sztuki teatralnej i filmowej,

-

rozbudza zainteresowanie książką, literaturą dla dzieci,

-

rozwija poczucie rytmu, wyobraźni muzycznej i ekspresji ruchowej,

-

układa historyjki obrazkowe zgodnie z chronologią wydarzeń,

-

rozbudza fantazję i wyobraźnię oraz umiejętności teatralne,

-

zapoznaje się ze zwyczajami karnawałowymi,

-

kształtuje umiejętności klasyfikowania przedmiotów według podanych cech,

-

wdraża umiejętność dobierania stroju adekwatnie do okazji,

-

usprawnia umiejętność prawidłowego posługiwania się nożyczkami,

-

doskonali umiejętność wypowiadania się na temat własnych emocji i rozpoznawania różnych emocji u innych osób,

-

kształtuje umiejętność gry na instrumentach perkusyjnych i wrażliwość muzyczną,

-

wzbogaca zasób słownictwa związanego ze światem dinozaurów,

-

rozbudza ciekawość badawczą i pomysłowość,

-

poznaje różne formy ekspresji artystycznej i kształtuje umiejętności manualne,

-

rozwija umiejętność utrzymywania równowagi,

-

kształtuje umiejętność przeliczania obiektów w zbiorach i określania, w którym jest mniej, więcej i tyle samo,

-

wzbogaca zasób słownictwa związanego z podróżowaniem, środkami transportu,

-

kształtuje umiejętność układania rytmów z figur geometrycznych,

-

bierze udział w wycieczce i wie jak należy zachować się w określonej sytuacji,

-

rozwija poczucie rytmu, tańczy solo, w parze oraz większej grupie,

-

wdraża się do umiejętności zakończenia rozpoczętej pracy.

Realizacja Programu Wychowawczego:

Wartość: KONTAKTY RÓWIEŚNICZE Zasada: Kontroluj swoje zachowanie / Bądź koleżeński

Normy postępowania:

1. Wyrażaj swoje emocje w sposób zrozumiały i akceptowany przez innych.
2. Zwróć się z problemem do nauczyciela.
3. Nie obrażaj się.
4. Nie wyrządzaj krzywdy innym.
5. Nie wyśmiewaj się z kolegi / koleżanki.
6. Baw się tak, abyś nie przeszkadzał innym.
7. Pamiętaj o konsekwencjach swojego działania.
8. Słuchaj, co mówią inni, spokojnie oczekuj na swoją kolej.

9. Pomagaj młodszemu, słabszemu, mniej sprawnemu.

10. Dziel się z innymi tym, co masz.

11. Ciesz się z własnych sukcesów, doceniaj sukcesy innych.

12. Z godnością przyjmuj porażki.

Piosenki:

Bajeczki- sł. Urszula Piotrowska muz. Magdalena Melnicka-Sypko

Na półkach mieszkają książeczki.

W książeczkach mieszkają bajeczki.

Opowiem o nich wam,

bo wszystkie dobrze znam.

Opowiem o nich wam,

bo wszystkie dobrze znam.

W bajeczkach znajdziecie rycerzy,

królową, co spała na wieży,

i dobrych wróżek sto,

i czarownicę złą,

i dobrych wróżek sto,

i czarownicę złą.

A kiedy się dziecko zasłucha,

to wróżki mu szepczą do ucha.

Pokochaj bajek świat na wiele, wiele lat.

Pokochaj bajek świat na wiele, wiele lat.

Przedszkolna samba- sł. Stanisław Karaszewski, muz. Tomasz Strąk

Brazylijska dżungla, tropikalny gąszcz,

płynie Amazonka, a w niej wielki wąż.

Tańczy kondor z anakondą, prosi ara jaguara.

Tylko lama tańczy sama, z kuguarem zła to para.

Ref.: Tańczmy sambę wszyscy razem w kole,

brazylijską sambę tańczy całe przedszkole. x2

Brazylijska dżungla, tropikalny las.

Brazylijska samba niech rozgrzewa nas.

Tańczy kondor z anakondą, prosi ara jaguara.

Tylko lama tańczy sama, z kuguarem zła to para.

Halo, halo!- sł. i muz. Joanna Bernat

Halo! Halo! – tak słyhać w telefonie.

Halo! Halo! – powtarzać lubię sam.

Halo! Halo! – do taty dziś zadzwonię.

Porozmawiać z nim ochotę mam.

Stuku! Stuku! – napiszę SMS–a.

Stuku! Stuku! – literek równy rząd.

Stuku! Stuku! – na SMS–a czeka

babcia, która jest daleko stąd.

Dzyń! dzyń! dzyń! dzyń! – telefon znowu dzwoni.

Dzyń! dzyń! dzyń! dzyń! – odbiorę dzisiaj sam.

Dzyń! dzyń! dzyń! dzyń! – pobawię się z mamusią,

bo telefon taki ładny mam!

Wiersze:

Dinozaury- Aleksandra Wojtyła

Dinozaury to takie stworzenia,

których już od dawna na świecie nie ma.

Niektóre były duże, wielkości wieżowca,

a inne małe, na przykład jak owca.

Drapieżny tyranozaur był groźny szalenie,

jego się bało każde stworzenie.

Jak szedł, to wokół ziemia drżała,

siał pośród zwierząt strachu bez mała.

Największe były brontozaury chyba,

ich szyje sięgały prawie do nieba.

Skubały listki z koron drzew,

smakował im także mały krzew. (...)

Dinozaury wyginęły miliony lat temu

i do dzisiaj nie wiemy czemu.

Krążą na ten temat różne spekulacje

i do końca nie wiadomo, kto ma rację.

Na przystanku- Krzysztof Roguski

Pociąg jedzie! – „Ależ skąd!”

Czemu mnie wprowadzasz w błąd?

Przecież jedzie, tam z oddali,

a zrobiony jest ze stali.

Przecież jeżdżąc cały dzień,

stuka głośno: deń, deń, deń!

I przecież nawet z wyglądu

jest podobny do pociągu!

To jest pociąg! Elektryczny!

Taki szybki i magiczny!

Przecież jedzie, wprost po torze

i wszędzie pojechać może.

I z przystanków, nieraz skwerów,

bierze w podróż pasażerów.

A gdy tak przez miasto krąży

zawsze w każde miejsce zdąży.

Tak z przystanku do przystanku,

rano, wieczór – bez ustanku.

– „Toż to TRAMWAJ, a nie pociąg,

kręcąc się niczym korkociąg,

jeżdżąc po całutkim mieście,

dla nas się zatrzymał wreszcie!”

Gdy będę konstruktorem- Dominika Niemiec

Kiedyś, gdy będę dorosły,

taki już całkiem duży,

stworzę specjalną maszynę

do robienia kałuży.

Albo skomplikowany aparat

do przegania chmur i deszczu,

lub pułapkę do łapania much

za pomocą białego pieprzu.

A najbardziej pragnę,

nie wiem, czy wiecie,

zostać sławnym wynalazcą

znanym na całym świecie.

Taki ktoś za swe wynalazki

nagrody fantastyczne zdobywa.

Na różnych galach się prezentuje,

w różnych miejscach bywa.

I tu niestety powstaje kłopot,

ambaras nie byle jaki.

Bo wszyscy są zwykle odważni,

nawet małe dzieciaki.

A ja choć nie jestem już mały

i w głowie mam pomysłów sto,

wstydę się ogromnie o nich mówić,

tremę mam jak mało kto.

Martwi mnie, że będąc w przyszłości

wielkim, znanym konstruktorem,

dalej czułem będę ten wstyd

i żadnej nagrody osobiście nie odbiorę.

Robotek- Joanna Papuzińska

Blacha, gwoździe, drut, śrubokręt i młotek.

Co to będzie?

Mały robot, Robotek.

Dla kogo?

No, nie dla mnie,

ja go dam naszej mamie.

Robotek co dzień o świcie

nastawi dla wszystkich wodę na mycie,

do sklepu zbiegnie na dół

i zakupy zrobi do obiadu.

Pozdejmuje kożuchy z mleka,

szczypiorek drobno posieka,

wyprasuje fartuszki,

guzik przyszyje do bluzki.

Ugotuje, pozmywa, sprzątnie, zrobi pranie,

a mama będzie leżeć na tapczanie

i książki czytać,

albo nas pytać:

„A może byśmy poszli do kina, kochani?”
